

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Pastușenco Dumitru XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.01.2016 – 29.09.2017 (prima instanță);
2. 29.11.2017 – 20.12.2017 (instanța de apel);
3. 12.02.2018 – 25.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul /sediul central/ din 29 septembrie 2017, Pastușenco Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei fapte social periculoase prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal în stare de iresponsabilitate.

În baza art. 23 alin. (1) Cod penal, Pastușenco Dumitru a fost absolvit de răspundere penală.

Conform art. 99 Cod penal, a fost aplicată în privința lui Pastușenco Dumitru măsura de constrângere cu caracter medical – internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Pastușenco Dumitru la data de 05 noiembrie 2015, în intervalul orelor 14:00 – 15:30, aflându-se în cimitirul xxxxx, fără nici un motiv și exprimând o lipsă de respect, a degradat mormântul tatălui său XXXXX care a decedat la data de XXXXX și anume a săpat în adâncul pământului și a scos pământ de acolo.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile lui Pastușenco Dumitru conform prevederilor art. 222 alin. (1) Cod penal – „*Profanarea prin orice mijloace a unui mormânt*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Reșulschi Galina în numele lui Pastușenco Dumitru, prin care a solicitat casarea sentinței, invocând că inculpatul fiind în ședința de judecată a răspuns la toate întrebările adresate, a declarat că este conștient ce cauză se examinează și de ce este învinuit, dar este împotriva de a fi internat în spitalul psihiatric pentru tratament forțat.

Apărătorul a mai indicat că, potrivit epicrizei nr. 4166, Pastușenco Dumitru suferă de schizofrenie nediferențiată, S-m catatonoparanoid suportat. Remisiunea terapeutică cu defect mixt, iar prima instanță eronat a făcut trimitere la epicriza nr. 4166 indicând în sentință că Pastușenco Dumitru suferă de schizofrenie nediferențiată. S-m catatonoparanoid suportat. Remisiunea terapeutică cu defect mixt, este iresponsabil de fapta comisă și în prezent acesta necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical sub forma de tratament prin constrângere în spital de psihiatrie cu supraveghere obișnuită, or, în concluzia epicrizei nu este indicat astfel de fraze.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul penal pornit în privința lui Pastușenco Dumitru pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că Pastușenco Dumitru a comis infracțiunea încriminată.

La fel, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a aplica în privința lui Pastușenco Dumitru măsura de constrângere cu caracter medical, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, or, epicrizul nu poate substitui un raport de expertiză, raport nr. 1053a-2015 din 17 decembrie, conform căruia Pastușenco Dumitru necesită măsuri de siguranță cu caracter medical în sensul de a fi îndreptat la tratament prin constrângere în spital de psihiatrie cu supraveghere obișnuită.

Instanța de apel menționând că, din materialele dosarului se atestă că fapta social prejudiciabilă imputată lui Pastușenco Dumitru conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și a fost săvârșită la 05 noiembrie 2015, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat: 2 ani de la data săvârșirii unei infracțiuni ușoare.

Astfel, instanța de apel, indicând prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, 275 pct. 4), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și faptul că din ziua săvârșirii faptei au expirat acei doi ani, a conchis că procesul penal pornit în privința lui Pastușenco Dumitru urmează a fi încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul – șef al Procuraturii Cahul, Calendari Dumitru, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017 și menținerea sentinței, invocând:

- prevederile art. 60 Cod penal se referă la cazurile de liberare de răspundere penală pentru infracțiuni, iar în cazul lui Pastușenco este vorba doar despre o faptă social – periculoasă săvârșită în stare de iresponsabilitate;

- consideră că prescripția tragerii la răspundere penală nu se referă la măsurile de siguranță prevăzute în art. 98 Cod penal, inclusiv la măsurile de constrângere cu caracter medical care nu au prescripția aplicării;

- Pastușenco Dumitru nu poate fi eliberat de răspundere penală, deoarece dânsul a fost deja absolvit de răspundere penală pe motivul că a comis fapta în stare de iresponsabilitate;

- în Hotărârea Plenului CSJ nr. 23 din 12.12.2005 „Cu privire la respectarea legislației în cazurile despre aplicarea, schimbarea, prelungirea și revocarea măsurilor de constrângere cu caracter medical”, se menționează asupra examinării chestiunii privind aplicarea sau neaplicarea măsurilor de siguranță respective, fără discutarea asupra prescripției aplicării măsurilor în cauză.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția de admitere a apelului cu casarea sentinței, pronunțând o hotărâre nouă de încetare a procesului penal.

Decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiindcă a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Instanța de recurs, apreciază critic și inacceptabile argumentele invocate de recurent precum că „prevederile art. 60 Cod penal se referă la cazurile de liberare de răspundere penală pentru infracțiuni, iar în cazul lui Pastușenco este vorba doar despre o faptă social – periculoasă săvârșită în stare de iresponsabilitate și că Pastușenco Dumitru nu poate fi eliberat de răspundere penală, deoarece dânsul a fost deja absolvit de răspundere penală pe motivul că a comis fapta în stare de iresponsabilitate, menționând faptul că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222 alin. (1) Cod penal”, fiindcă soluția primei instanțe de a-l recunoaște vinovat de săvârșirea unei fapte social periculoase prevăzută de art. 222 Cod penal, în stare de iresponsabilitate, echivalează cu recunoașterea vinovăției în săvârșirea unei infracțiuni, ce este contrar prevederilor art. 23 alin. (1) Cod penal, iar aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical prevăzute de art. 99 Cod penal este o soluție totuși de constrângere în cadrul procesului penal care este mai aspră decât încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, care eliberează persoana de răspundere penală total, ce conform prevederilor art. 10 Cod penal are și efect retroactiv.

Mai mult, Colegiul penal indică că temeiul invocat de recurent precum că prescripția tragerii la răspundere penală nu se referă la măsurile de siguranță prevăzute de art. 98 Cod penal, nu poate fi acceptat, or, această este o măsură de constrângere cu caracter medical care se aplică conform art. 99 Cod penal în cadrul procesului penal, mai mult, Colegiul penal menționează că prescripția se aplică la tot ce duce la consecințe penale, inclusiv și la măsuri de constrângere.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Pastușenco Dumitru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin